

**Posudek vedoucího diplomové práce Ivany Oberhofnerové
„Srovnání olympských a chthonických aspektů v mýtu a kultu boha Asklépia“
předkládané v roce 2016 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK**

Práce navazuje na moderní debaty o rozlišení olympských a chthonických prvků v řeckém náboženství, přičemž udržitelnost a užitečnost tohoto rozlišení testuje na postavě Asklépia. Rozebírá proto olympské a chthonické prvky v Asklépiově mýtu i kultu, aby posléze dospěla k závěru, že s uvedená distinkce je pro interpretaci přínosná, byť se s ní musí zacházet citlivě a opatrně.

1) Struktura argumentace (7 bodů)

Struktura práce je naprosto jasná a přehledná. Práce je totiž plně „školní“ v dobrém smyslu slova: neusiluje o elegantní zpracování tématu, jež by oslňovalo svou čtivostí a bravurou, nýbrž prostě téma systematicky zpracovává podle jasného vzorce: podá přehled názorů moderních badatelů na dichotomii olympského a chthonického, shrne a rozebere hlavní mýty o Asklépiovi, probere olympské a chthonické prvky Asklépiova kultu a nakonec z toho všeho vyvodí jasné závěry. V důsledku toho je sice místy text poněkud školně těžkopádný, ale nelze mu co do argumentační struktury nic závažného vytknout. Jazyk práce je srozumitelný, byť i on je místy lehce těžkopádný a schází mu jistý „drive“, takže ve výsledku práce není „superčtivá“, ale prostě jen dobře čitelná.

2) Formální úroveň (7 bodů)

Po formální stránce je práce zcela v pořádku. Autorka se úspěšně vyrovnala s tvary i délkami řeckých jmen i s obrovským množstvím odkazů na primární prameny. Pár překlepů jsem v práci zahlédl, ale nestály za řeč. Mou jedinou výtkou je bibliografie, v níž jsou velmi nešťastně smíchány primární a sekundární prameny. Vzhledem k tomu, že těch primárních je velmi mnoho, jsou ty sekundární (jež jsou v bibliografii mnohem důležitější) mezi nimi tak trochu utopeny.

3) Práce s prameny (8 bodů)

I zde je práce v dobrém slova smyslu školní. Autorka rozsáhle pracuje s antickými primárními prameny. Všechny je ve skutečnosti čerpá ze sekundárních pramenů (zejména z Edelsteinových, kteří ve své klasické práci text všech hlavních pramenů uvádějí), nicméně snažila se je ověřovat a nespoléhat se jen na jejich referáty u moderních badatelů. Zároveň pracuje s kvalitními prameny sekundárními a dobře zná vše důležité, co moderní badatelé k Asklépiovi napsali.

4) Vlastní přínos (7 bodů)

Práce je do velké míry postavena na shrnování pramenů a dosavadních akademických interpretací, které probírá již nastíněným školním způsobem. Neusiluje od počátku o prezentování vlastního originálního pohledu, který by byl primárními a sekundárními prameny jen nenápadně podpírán, nýbrž stojí právě na systematickém shrnování a kritickém vyhodnocování těchto pramenů, při němž autorský interpretační vklad vstupuje do hry spíše opatrně. To je jistě u diplomové práce zcela v pořádku. Výsledek přitom rozhodně není jen mechanickým kompilátem: autorka se nebojí s probíranými interpretacemi polemizovat, přičemž tak často činí z poučené religionistické perspektivy, která jí umožňuje upozorňovat na metodologické slabiny výkladů podávaných historicky zaměřenými autory. Řada klíčových bodů její interpretace je navíc originální, zvláště opakovaný důraz na liminální prvky v Asklépiově kultu i mýtech.

5) Obecný přesah práce (7 bodů)

Práce má jasnou obecně religionistickou dimenzi. Všechny probírané prameny i interpretace vyhodnocuje z perspektivy obecnějších religionistických přístupů, zejména strukturalisticky orientovaných. Nepředvádí s nimi žádné efektní ekvilibristiky, nýbrž je používá spíše jako účinné pracovní nástroje; to je ale nakonec jejich hlavní smysl, a v tomto ohledu je práce plně religionistická.

Práce splňuje všechny nároky kladené na bakalářskou práci, a proto ji navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji 36 body, tj. jako *výbornou*.